

PATER RIKARD PATAFTA I U BJELOVARU NAŠAO
LJUDE S KOJIMA DIJELI VELIKU LJUBAV:

Esperanto je moj otvoreni prozor u svijet!

S esperantom sam se upoznao još za mlađih dana u vojski. Iznenadio sam se kad shvatio da je to jezik u kojem mi je puno toga poznato, s obzirom da sam u školi učio latinski pa sam ga krenuo pomnije proučavati, prisjeća se pater Riki

● Slavica Trgovac Martan

Iako u Bjelovaru službuje tek četvrtu godinu, pater Rikard Patafta, vikar u bjelovarskoj Župi svetog Antuna Padovanskog, već je dobro poznato gradsko lice. Zahvaljujući svojoj druželjubivosti, vedrom duhu i spremnosti da pomogne svakome, pater Riki, kako ga zovu mnogi, postao je brzo omiljen među vjernicima.

-U Bjelovar sam stigao iz Krapine i jako mi se svidio vaš grad. Ljudi su me jako lijepo prihvatili. Sviđaju mi se bjelovarski parkovi kojima rado šećem – priča nam pater Riki. I baš za jedne od takvih šetnji naš je sugovornik u Bjelovaru pronašao poveznicu s jednom svojom velikom ljubavlju – esperantom.

Slučajni susret

-Sasvim slučajno sam u toj šetnji primijetio oglas za Društvo esperantista Bjelovar i odmah sam odlučio javiti im se. Naime, s esperantom sam se upoznao još za mlađih dana u vojski koju sam služio u Prištini. Bilo nas je tada ondje čak sedmorica bogoslova, a kako smo imali puno slobodnog vremena, naš mentor nam je dao da proučavamo jednu knjižicu o esperantu. Iznenadio sam se kad shvatio da je to jezik u kojem mi je puno toga poznato, s obzirom da sam u školi učio latinski pa sam ga krenuo pomnije proučavati – prisjeća se naš sugovornik. Sudbina je htjela da se ubrzo, na studiju teologije, susretne s paterom Lovrom Kišom, koji je bio vrsni poznavatelj esperanta, pa je učenje tog međunarodnog jezika dodatno produbio, a i kasnije, kao župnik, susretao se s ljudima koji su dijelili istu ljubav. Esperanto ga je pratilo kroz cijeli život, sve do Bjelovara.

-Nakon što sam nabasao na taj oglas, upoznao sam se s predsjednikom

Pater Rikard Patafta je kao župnik službovao na raznim mjestima, a najduže, čak 27 godina, u Đurđenovcu gdje i danas čest gost

Kad duša čezne

Pater Rikard Patafta rođen je 1936. godine u selu Pribislavcu nedaleko od Čakovca, u obitelji u kojoj je bilo čak sedmoro djece.

To je na neki način i odredilo njegov životni put, priča nam.

-Moji roditelji su bili vrlo pobožni i priželjkivali su da se bar netko od njihovih sinova zaredi za svećenika. Tako su dvojica moje braće prije mene krenula u sjemenište, no obojica su odustali – priča nam pater Riki, koji je potom krenuo stopama svoje braće. No, on je ustrajao u svojoj odluci.

-Na tu je odluku uvelike utjecao naš župnik iz mog djetinjstva,

pater Pavao Graf, koji je inače bio židovskog porijekla. Bio je

to čovjek pun dobrote i ljubavi.

Osim toga, ja sam osjećao kako

moja duša čezne za duhovnim

vrednotama koje sam odlučio

potražiti u ovom pozivu – kaže

naš sugovornik, koji je kao

župnik službovao na raznim

mjestima, a najduže, čak 27

godina, u Đurđenovcu gdje i

danas čest gost.

ove godine sam imao priliku u bjelovarskoj katedrali, za međunarodnog susreta esperantista u Bjelovaru, služiti misu na esperantu. Vjerujem da je to bila prva bjelovarska misa na esperantu, a moram priznati i moja. Uz pomoć Nikole Palate pripremio sam i preveo propovijed i bilo je jako lijepo – kaže pater Riki koji je, uz esperanto, učio i latinski i grčki, potom njemački, francuski, pomalo španjolski i poljski, a služi se i engleskim jezikom. Iako svjestan da je esperanto sve manje zanimljiv ljudima, posebice mladima, kaže kako on i danas ima brojne prednosti.

Esperanto u Crkvi

-Esperanto je jezik koji spaja ljudе. On nam daje mogućnost da komuniciramo s ljudima istog interesa iz cijelog svijeta, da se upoznajemo s različitim običajima i kulturnama. To nije samo jezik, nego i sredstvo za upoznavanje s ljudima izvan domovine, otvoren prozor u svijet. Lijepo je to riječima ilustrirao bugarski pjesnik, vrsni esperantist, Penev koji je kazao kako esperantom želi zagrliti cijeli svijet. Posebno mi je draga što esperanto, kao pomoćni međunarodni jezik, koristi i Crkva, kao sredstvo za propovijedanje Božje riječi te za širenje Evangeliјa diljem svijeta. Naime, Crkva želi da svi jezici i narodi slave Boga stvoritelja i našeg spasitelja Isusa Krista – zaključuje pater Riki.

bjelovarskog društva Franjom Forjanom i ostalim članovima s kojima se i dalje družim i surađujem. Od njih posuđujem knjige na esperantu, svaki mjesec pročitam bar dvije. Eto,

LEON HRIBJAN